

Váray Károly :

Trianon –

Nincs öt nemzet ...

100 év

100

szenvedés

Elég

Szent korona
visszatér

Váray

A mű változtatás nélkül
szabadon felhasználható.
A művet szerzői jogok védik.
Felhasználáskor a forrást és a
szerző nevét fel kell tüntetni.

Információ :
karolyvaray@freemail.hu

OSZD MEG ÉS TERJESZD

2020 Trianon *száz éves*
évfordulójára

Váray:

Trianon – Nincs öt nemzet

Újra szólít újra hív
Zúgva a magyar szív
Aki érez aki hű
Legyen újra nagylelkű

Repüljünk össze gyötört
Tört nemzet szárnyakon
Egyesüljenek szavaink
Sebzett fájó tollaink

Mert ha van szent szó
Az egyetlen echó
Erdély és Felvidék
Közötti egység visszhang

Mert ha van szent szó
Az egyetlen echó
Vajdaság és Kárpátalja
Egymásért visszhangja

S ott a visszhang árban
A kis hazánk lángban
Egy örömsikoly hanggá
Olvadjon az egység láng

Egy közös történelem
Nem lehet öt nemzet
Itt az idő egyesülni
Egy szívben dobanni

Egy lüktetés egy dobbanás
Egy hazában egy otthonban
Nincs öt nemzet
Csak egy ország

Nincs öt nemzet
Csak egy ország
Annak neve Magyarország
Annak neve Magyarország

Itt az idő eltelt száz év
Most a szent igazság győz
Égen legyen öt imakéz
Együtt mind az öt tájegység

Itt az idő eltelt száz év
Nem hullhatunk tovább szét
Mind kiben folyik magyar vér
Együtt legyen szent magyar kéz

Magyar az kinek otthona
Az áldott Szent Istváni Korona
Mert minden ami ezt tépi
Az a békétlenséget építi

Minden este mondj egy imát
Hiszem a magyar nép egységét
Nincs öt nemzet csak egy ország
Annak neve Magyarország

Minden este mondj egy imát
Azt zengje a szívdobbanás
Nincs öt nemzet csak egy ország
Annak neve Magyarország

Hidd felébred a becsület
Hidd felébred a tisztelt
Mert a lopott holmi mindig éget
Főleg ha idegenként ütött éket

Románnak Ukránnak
Szlováknak és Szerbnek
Más nép történelmén élni
Bizony nagy teher tét

Szívük mélyén engednének
Csak a csalafinta politika
Őket is jól becsapja
Bizonyíték a szent Korona

Azt kitépni elvetni
Olyan mint a felhőt tagadni
A felhőt pedig nem lehet
A magyartól ellopni

Jön az idő közeleg
Trianon átka nyöszörög
Érzi múlása fájdalmát
Érzi a magyar feltámadását

Ezt a feltámadást hinni
Minden magyarnak
Szent kötelessége
Lelkén szíven tovább vinni

Szent kötelessége
Lelkén szíven tovább vinni mert
Nincs öt nemzet csak egy ország
Annak neve Magyarország

Ébredj magyar ne álmodozz
Nem kell álom valóság jön
Csak egységesen akarni kell
Lásd zöldell már a régi vágy

Száz év elmúlt megszenvedtük
Sebzett szívek sebzett lelkek
Itt az idő egyesülni ó Istenünk
Kérünk adj ehhez erőt s hitet

Imádkozzunk minden este
Váljon valóra a nemzet remény
Nincs öt nemzet s egy haza
Ez a lelkünk jelszava

Imádkozzunk minden este
Váljon valóra a nemzet remény
Nincs öt nemzet s egy haza
Ez a szívünk jelszava

Nincs öt otthon
Nincs öt haza
Nincs öt nemzet
Csak ország Magyarország

Trianon nem csak egy országot
A békét is széttepte
Elszórta a gyűlölet magot
Aratni a békétlenség gyümölcsét

Tépjük ki tövestől e magokat
Ültessünk szeretet magokat
A magyar egység virágát
Abból legyen magyarvirágzás

Kárpátmedence Trianonja
Vizsgálja újra és újra
Lelke tisztaságát
Vizsgálja meg azt mi sújtja

S nem a szétszakítottaknak
Hanem a szétszakítóknak
Kell bocsánatot kérni
S nekünk meg kell bocsátani

Imádkozzunk minden este
Váljon valóra a nemzet remény
Nincs öt nemzet s egy haza
Ez legyen a lelkünk jelszava

Uram magyarok Istene
Adj reményt és vigaszt
Jöjjön egységünkre a béke
S végre egységet fakaszt

Nem követeljük a miénket
Aki elvette az adja
Hogy visszakapja lelke
Vágyott tisztaságát

Mindkettőnek nehéz cipelni
Trianon átkozott keresztjét
Íme eljött az idő ledobni
Becsületesen megszabadulni

Uram adj erőt mindkettőnek
Átadni és átvenni végre
A száz éve vágyott békességet
Az összetartozó egységet

Imádkozzunk minden este
Váljon valóra a nemzet remény
Nincs öt nemzet s egy haza
Ez a szívünk jelszava

Istenem add meg nekünk végre
Hogy mindenütt a nyelvünk legyen
A nemzettestünk vére
Szabadon használva büntetlen

Hogy szülő és gyermek közt
Ne legyen hamis országhatár
Hogy bármikor szabad legyen
A szeretetért láthatás

Itt az idő elég volt a kényszer
Az anyanyelvet elnyomó
Más nemzet nyelve
A magyar nyelv fájó bilincse

Elég volt a magyar nemzeti
Viseletre felölteni azt eltakarni
Egy másik világ hímzése
Embertelen színjátékká lenni

Fogja meg végre
Magyar szív a magyar szívet
Magyar lélek a magyar lelket
Mint egymásra a talált kezek

Sírtunk már eleget
Fürödve bús saját könnyben
Édes hazám énnekem
Nem lehet öt nemzetem

Török tatár karmok után
Belénk mart az osztrák
Volt itt orosz uralom is
De itt maradt a nemezis

Tépett földön szaggatottan
Minden magyar hontalan
Légyen bármely hazarészen
Ha nincs egység a lelkében

Elbitorolt szép földjén
Csak sírva lebeghet
Mint éktelen kitépett fa
Honában gyökértelen

Lehet e testből
Lelket elvenni
Lehet e földjéről
Szülöttjét elűzni

Előzni el lehet
De a lélek marad
Mert az a szülőföldjén
Örök és szabad

Nincs öt lélek entitás
Csak egy ország
Annak neve Magyarország
Annak neve Magyarország

Istenünk arra kérünk
Ne legyenek megalkuvó
Magyar földön magyar urak
Akik mindig elárulnak

Nehezítve hazánk sorsát
Elérni a megváltás útját
Áldott legyen a szent egység
E szép honban édeni egyenlőség

A nép küzdését ne engedd
Méltatlan urak kezébe
Szétmorzsolni a szent egységet
Méltatlanul hátráltatni

Mert ennek a földnek
A nép lelke és szíve a pajza
Ezért nem szabdalta szét a lelkét
A trianoni véres szabja

Mert földünkért az igazságért
Voltunk mindig vitézek
Nem mások vérszemének
Darabontos őrzői

S ha kényszerhatáron
A vonat ma megáll
Ne feledd a hangja
Mindig tova száll átszáll

Anyáink apáink veritéke
Nem lehet idegenek éke
De hazai urak vagyona
Ékessége sem

Kettős a probléma
Azt se engedd Istenem
Hogy a magyar magyarnak
Legyen átkozott verem

A magyar egység magyar földön
Akar teremő dolgos kéz lenni
Nem másoktól elvenni
Hiszen boldogulása erő s mező

Van itt víz s vad tehetsége
Ha kell esze a galaxisokba ér
Csakhogy szétszabdalt léte
Gúzsba kötött fejlődés

Ősi nyelve nem szerencse
De most a trianonturmixban
Sajnos a nagy keserve
Elfojtva oly nehezen csillan

Elég volt a bú és bánat
Még akkor is ha Trianon
Véres könnyben áztat
Örökre forduljon a siralom

Mert nem lehet öt nemzet
Egyszerre öt hazaszeretet
Hogyan is lenne hontalan
Boldog a magyar szerelem

Mert nem veszhetnek el
Az egységért született
Versek és énekek ezrei
Elég volt száz év szenvedései

Gyúljon lángra minden magyar
Minden magyar lelke
Olvadjon a magyar tűzben
Egy nemzetté egybe

Imádkozzunk minden este
Váljon valóra a nemzet remény
Nincs öt nemzet csak egy haza
Ez a szívünk jelszava

Itt az idő eljött útra
Rátérni a magyar útra
Minden magyart újra hív
Egyesülni a magyar szív

Történelmünk tört vonalán
A szívünk legyen a csatadob
Mert nekünk a szabadság
Az újra Magyarország

Nem keresünk ellenséget
Ki akar vérontással vétet
Tán elég ha az igazságtalanság
Megszünteti önmagát

A nemzet igazságtalan sorsán
Nem virágozhat rabság
Sem nyelvében sem képeiben
Mely megsérti ősi létében

Itt az idő állítsuk meg a letört
Szirmok könnyező hervadását
Mert azok letört sziklaként
Még nem gurultak szanaszét

A törésvonalak varratát
Szerető szívvel öleljük át
Meglásd csokorra lesz a nemzet
Mely majd örökké emlékeztet

Hol az egyetértés szeretet buzog
Ott teremőerővé válnak
A békéért örömeért dialektusok
Véget vetnek a fájdalmas gyásznak

A haza védeke most nem vérontás
Ki az egységet vallja
És szíve minden magyar oltalma
Az népe katonája a hűség forrás

Áld meg Isten népünk
Egységes virágát
Mert mit ér a virág közép
Ha nem öleli a párta szépség

Ne engedd elnémulni
A hervadó szirmokat
Mert ez a nemzet együtt virágzás
Melynek neve Magyarország

Eltelt száz év
Erősödő hitben s reményben élj
Minden – minden visszatér
Végre maradva mindenki hazatér

Eltelt száz év
Egy diktátum még mindig él
Miért lenne éppen ez örök
Miért győznének a diktátor
ördögök

Egy nép múltjának tisztelete
Lesz a nagy tét
Hogy újabb száz és csak remény
Közben kihal egynemzet becsülete

Darabolt hazánkra
Nem vénülhet a becsület
Trianon új hajtásaira
Nem szállhat éltető lelkelet

Hazánknak szép virága
Legyen végre népünk pompája
Tehetségének kibontakozása
Nem Trianon pokoli megrontása

Egy akarat egy imában
Öltsön testet egy irányban
Nincs öt nemzet nincs öt lélek
Csak egy nemzet magyar lélek

Engedjétek piros - fehér – zöld
Sárkányokat az égre
Turulmadár legyen a képe
Mutassuk a magyarföld egységét

Arra mindig ügyelj
Ha sértettek is más nemzetek
Írányában sértő ne légy
Mert nem a harag mélyítése a cél

De saját határaink bilincsét
Végre el kell távolítani
Kattanjon hát a szeretet kulcs
Mely maradjon örök jelkulcs

Saját országaink határai
Nem lehetnek héjakarmok
Engedjük hogy Trianon szárnyai
Leljenek végre végső hantot

Ha egy nép önmagára fonnyad
Az elfelejtette gyökerét
Hamarosan száraz ága jelzi
Egy nép itt van ki önmagát feledi

És ha még hagyja magára hullani
A szeretetre vágó szirmait
Annak magja lesz a halála
S talán soha – soha feltámadása

Eltelt száz év itt az idő
Engedjük végre az égre
Csillagjainkat ragyogni
Trianon fényét végleg eltakarni

Elég volt a magalázás nyomora
Elég volt egymást megtagadva
Tudni a másik létét
Könnyekbe temetni a szeretetét

Mert nincs kegyes kegyetlenség
Melyre hivatkozva fenntartható
Egy igazságtalan hamvasztó
Egy hazából kirekesztettség

Létezhetsz e élhető
Maradék haza maradék otthon
Még az emléken is csak könny
A valóságban kínnal szenvedő

Nem kell nekünk elég volt
A trónon - guillotine
Aminek emelő kötelét
Igazságtalanul ránc tették

Zokogtunk eleget
Múltunk gyávaságán
Vagy lehattunk volna bölcsőbbek
Az igazságtalanságnál

Egy nemzet nem élhet
A saját siralomházában
Imádkozva az egység reményén
Egy rojtos szabadság foszlányban

Hald hát Istenünk
Öt táj árva zokogását
Engedd vissza az egy anyát
Hazaként a magyarok országát

Több millió fohász
Íme száz éven át
Leljen végre meghallgatást
Hamvaiból feltámadást

Mutasson e nép feltámadást
Ünnepelje végre megváltását
Trianon láncait szakítsa szemekre
S e szemeket szórja szét örökre

Boldogasszony szépen kérünk
Hallgasd imánk kérő szavát
A nemzetünk száz éve már
Nemzetéért egy nagy fohász

Szálljon hozzánk a boldogság
Egy otthonban ébredjen a mi hazánk
Száz éve cipeljük Trianon keresztjét
Engedd végre eltemetni e szenvedést

Nem lehet a magyar ősz
Örök hulló falevél
Végre végre tavasz kell már
Csősz nélküli virágzás

Ébredj újra ébredj már
Száz év szétforgácsolódás után
A szerződés érvénytelenné válik
Remélve mint gyenge beton málik

Lám Kína is Honkongot
Angliának adta igaz bérbe
De száz évnél hosszabb szerződés
Tán a világon nem kötött még

Hongkong ma már Kína része
Úgy látszik a szerződésnek
Létezik tisztessége
Leljünk mi is végre békességre

Visszaszerezni a tisztességet
Hogy újra lehessünk példaképek
Hogy ne megalázva
Az emberiség szolgái lehessünk

Dobjuk el népünk elferdített
Megalázkodásra ítélt történelmét
Új művekkel, tankönyvekkel
S történelemhű magyar filmekkel

Két magyar nem lehet soha
Egymással szemben kilőtt nyíl
Hogy vesztén egy harmadik nevetve
Elvegye múltját és jövőjét

Trianon igája súlyos kaloda
Ezt cipelni ezzel élni
Dolgozni és alkotni
Szinte már csoda

De ha így is szenvedve túlélted
Gondold át mi lenne
Ha végre kaloda nélkül lengene
Körülötted a boldogság öröme

Mert nem lehet öt nemzet
Egyszerre öt hazaszeretet
Ím eltelt száz kalodás év
Itt az idő levetni elvetni

Nyögtük a sors kín száz évét
Itt az idő leljünk békét
Egy elavult érvénytelen szerződés
Nem dúlhat a nemzetünk fején

Mert mit ér a megszerzett vad
Ha mások asztalán lesz teríték
S ki megszerezte annak marad
Talán a lerágott eldobott csont

Mert csak ennyit ér a magyar vér
Kinek humuszán virul a virág
Azaz csak virulna csak hogy
A nemzet színe lett ott idegen

Turulmadaras magyar felhő
Legyen végre újra dicső
A hazáért és nem másokért
Rabszolgaként szenvedni

Itt az idő eltelt száz év
Legyünk mi magyarok végre
A dicsőség örök oszlopai
Trianon pusztító hangjai

Legyünk oszlopok őseink
Sírján annak dicső tettein
Hogy a szellemeik is büszkén
Nézzenek fel ránk

Nem csak föld kell hanem otthon
Haza és nemzet ahol és amiért
Élni boldogság s tenni öröm
Mert érzni belőle árad a szeretet

Mert az a nemzet amelyik
Nem önmagáért áldozza fel magát
Az hazája földjében se keresse
Egy idő után önmagát

S kit elűzött a sors hazája földjéről
Sokukat a szívekből kivetették
Itt az idő visszavenni
Egy nagy szívben egyesülni

Ne sírjunk a síri földön
Hol őseink vérének nyugalma
Lett a hant hol hont letek
Trianont lerázva öröm lengjen

Zord idők rablók fosztogató idején
A dolgos paraszt által megtermelt
Tej és kenyér az ő asztalukon lett
Magyar bor mellett víg dáridó

Itt az idő véget vetni
Az egységet újra vetni
Egy az ország nincs öt nemzet
Vége a Trianon szörnyetegnek

A mi aranybányáink
Búzakalászon az aranyló szemek
Őseink apáink anyáink
Úgy becsülték ezeket a kincseket

Szép hazánk földjét mégis
Hörcsögök dúlták
Ó a munkánk gyümölcsét
Ők nagy haszonért tovább adták

Gyengítve a nép erejét
Szegényebb maradt a magyarság
Szegénység elvonta a figyelmét
Trianon ennél is nagyobb veszély

A szétszabdalt szegénység
A manipuláció legjobb eszköze
Kihasználva élnek is vele
Hát ezért kell magyar egység

A magyar nép nem lehet
Saját temetőjének a fedele
E népben még van erő
Legyen újra saját talpköve

Tán nincs a földön még egy nép
Ennyire romba megalázva
Saját ősi földjén a múltja hantján
Még autonómia se jár

Mondják nem a ruha teszi az embert
Az nem de az őseink lekének viselése
Az már igen az mutatja meg
Hogy kik vagyunk s kik leszünk

Jelképesen Trianont cseréjük le
Atilla ősi kardjára
Figyelmeztetve mutasson
Vérnélküli utat a jövőbe

Kezdjük a gyertyalánggal a lelkünkben
Majd tábortüzekkel a szívünkben
Majd az egyesült tábortüzek lángja
Emelje fel nemzetünket méltó rangjára

Nem kell viadal nem kell véres harc
Csak a lelket és szívet kell
A szeretet egységéért a csatamazőre vinni
Legyőzni a sakkban tartó félelmet

Elég a nemzetünk tehetségének
Összefogása annak kibontakoztatása
De sohasem a fölény mutogatása
Hanem az emberiség szolgálatára

Ne a hatalom trónusáért harcolj
A szív- és a lélek trónusáért
Küzdve érdd el Trianon végső veszét
Ez legyen történelmünkben a dicsőség

Mert magyar földön
Nehéz magyar nemzetiségként élni
Főleg jelképeinket letiltva
Rejtve őrizve azt otthonokban

Egy nép ring csillogón
Saját búzaföldjén
Kalászkok csillognak aranylón
Aratná végre termését

Folyóink hazánk ezüstszálai
Éltető vizeink habzó mosolyok
Miért hagyjuk tépetten vágyainkat
Elporladni nemzethittelen parlagon

Magyaroknak Nagyasszonya
Öleld a magyart a karodra
Áld meg végre segíts létre
Egy Trianonvesztett reményre

Egy évszázad ezer évben
Bizony nem kevés
Hátha még a sors
Nem hordta a tenyerén

Miért szenvedjük mások poklát
Mások kapzsiságát
Nem volt rosszabb a magyar
Kiknek kezébe sodort a szél

Egy nemzet voltunk ötté lettünk
Tán a szétesésért szenvedtünk
Temessük el őseink nyomát
Adjuk másoknak a szenvedésünk útját

Szent korona bölcsőjében
Történelmünk éke csillog
Ez a bölcső utódért sír
Aki tettel írja új történelmét

Magyar hazánk nagy temető
Vitézlik minden szegletén
A sírok domborulata érted élet
Ezt jegyezd meg magyar lélek

Borunk szólít jöjj vígságra
Igyál az áldott magyarságra
De ne feledd a vesszők táncát
Ősapáink értünk munkáját

De a vígság ma még csorba
Nem hallatszik koccintása
Koccintása öt nemzetnek
Minden magyar tájegységnek

Legyen vígságtor s temetés
Trianonnak nagy omlása
Magyar népnek szabadsága
Együttérzés víg nevetés

Van nekünk hitünk
Magyarok Nagyasszonya szent Korona
Nincs a világherekségen senkinek
Ilyen értékes vagyona

Büszkék vagyunk erre nem kisajátítva
De nem megosztva
Az igazságtalanság ördögi hatalmával
Megosztani a szenvedő hazánkat

Az ereklýéinket védted Boldogasszonyunk
Megmutatva van vezető a remény útján
Erőt adtál Trianon szennyéből
Kiemelkedni becsületesen lélektisztán

Törvények alkotmányok változnak
Mert a múltó időben átalakul a történelem
Akkor egy diktátum miért lenne örök
Amikor már rég elkorhadtak a tartó cölöpök

Megszenvedett vértintával írt
Gyönyörű történelmünk nem veszhét el
Diktátorok múlt szája nem téphette szét
Ó nyílj ki lélek s adj a sebekre gyógyírt

Elég az atomizált véleményekből
Végre egy nagy kristályá álljon össze
Csillogó erős törhetetlen kristályá
Megtartani a magyarság szent Koronáját

Ne várd meg magyar
Amíg Őseink sírján teljesen elporlad
Az erőt mutató kereszt mutasd
A manipuláción is lehetsz felemelkedett

Elég volt a történelem tört kerekén
A hányattatás és a szenvedés
Mert nekünk szent ez a földkaréj
Míg másoknak csak termőtalaj

Nem létezhet két magyar hon
Magyar hon magyar honnal
Múltjával körül bástyázva
És ez a bástya más tulajdona

Boldogasszony fohászkezünk
Hozzád viszi üzenetünk
Állítsd meg a nemzet porladását
Add vissza a szent szabadságát

A magyarság szíve vágya
Legyen végre megint egy országa
Nem kell nekünk a Trianon varrat
Melyen újra csak gyűlölet sarjad

Csehszlovákia ketté szakadt
Csak a magyar határ maradt
Jugoszlávia szétesett
De a magyar helyben rekedt

Németország egyesült
Náluk ennyivel tisztább a múlt
Itt nem mindenki szembesült
A lelkiismerete maradt dúlt

Itt az idő adj erőt
Kitárni a magyar kezét
Nem kérni hanem adni
A régi hazát visszakapni

Újra szólít újra hív
Zúgva a magyar szív
Aki érez aki hú
Legyen újra nagylelkű

Repüljünk össze gyötört
Tört nemzet szárnyakon
Egyesüljenek szavaink
Sebzett fájó tollaink

Istenem Istenem adj erőt a
magyarnak

Véget vetni Trianonnak
Véget vetni mindörökre
Áldj meg minket Nagyasszonyunk

Felvidék- tó Erdély -tó
Összefolyva egyesülj tengerré
Kárpátalja – tó Vajdaság – tó
Összefolyva egyesülj tengerré

Tengerek a Magyar – tóval
Összefolyva óceánná
Egy nemzetté egy országgá
Magyarország mennyországgá

Úzzuk el a balsors rémét
Megszenvedtük már száz évét
Nem hogy újabb száz év
Egyetlen egy sem kell szenvedés

Leszünk mi az ősi földön
Mint kaptárban szorgos méhet
Megmutatjuk a világnak
A Trianon nélküli csodákat

Megtörve a múlt dicsőség
Tán csorbát szenved
De ha egy nép szíve lelke egy
Akkor a törése lesz a példaképe

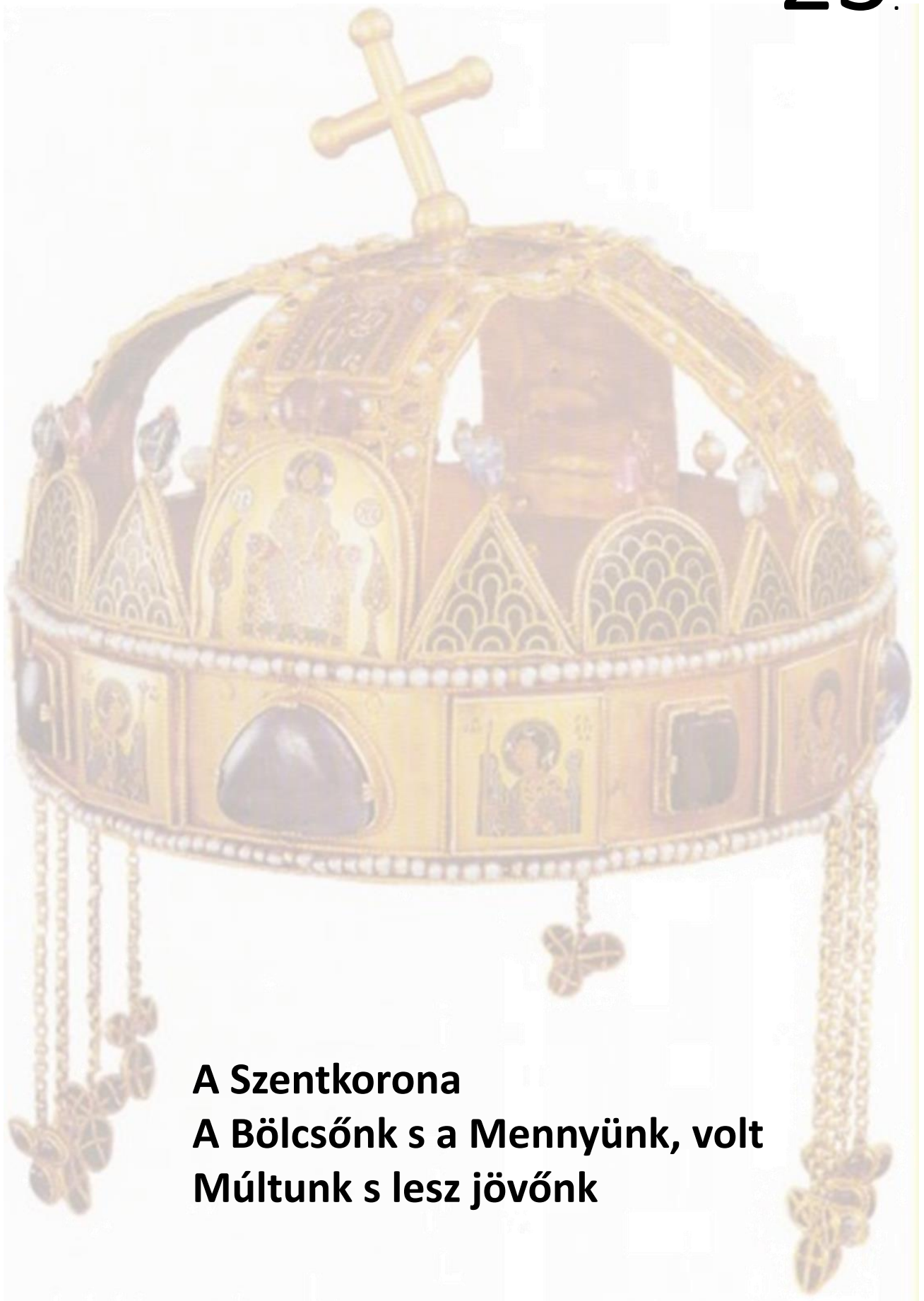
Mert a törés küzdést követel
Egy nemzeti örökmécsest
Mely többé már nem alszik ki
Mert az új fény élteti

Egy a szívünk egy a lelkünk
Egy az imánk egy a hazánk
Egy Trianon nélküli megújult
Új Magyarország

2019.05.25. 20:01:03

VÉGE

**A Szentkorona
A Bölcsőnk s a Mennyünk, volt
Múltunk s lesz jövőnk**

**Népünket, múltja
Szakralitása viszi
Csak, a jövőbe**

2019.05.28. 22:03:26